

- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er kravet om, at de faktiske omstændigheder skal fastlægges på grundlag af objektive forhold, da opfyldt under en sag, hvor afgiftsmyndigheden er af den opfattelse, at den økonomiske forbindelse mellem den afgiftspligtige person, der ønsker at udøve retten [til at fradrage moms], og dennes underleverandør er irrationel og ubegrundet, hvilket forhold udelukkende støttes på et udsagn fra nogle af underleverandørens ansatte, uden at den økonomiske aktivitet, som udgør kontraktens genstand, de nærmere omstændigheder og den omhandlede økonomiske kontekst fastlægges på baggrund af objektive forhold og uden høring af direktørerne for den afgiftspligtige person og for de underleverandører, der indgår i kæden, som har beslutningskompetencer, og er det i denne henseende relevant, om den afgiftspligtige person eller aktørerne i kæden har kapacitet til at levere ydelserne, og er det nødvendigt, at en sagkyndig intervenserer i denne forbindelse?
- 4) Er en national fortolkning og praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden, hvis de materielle og formelle betingelser [for at fradrage moms] er opfyldt, og de foranstaltninger, der [med rimelighed] kan kræves, er truffet, på grundlag af forhold, som ifølge Domstolens domme ikke berettiger [nægtelse af momsfradrag] og ikke er objektive, anser afgiftssviget for at være dokumenteret og nægter retten [til at fradrage moms], alene fordi disse forhold som helhed gør sig gældende for et tilstrækkeligt stort antal af de undersøgte aktører i den identificerede kæde, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2006/112 og med princippet om afgiftsneutralitet?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347., s. 1.)

Appel iværksat den 23. august 2019 af Sigrig Dickmanns til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. juni 2019 i sag T-538/18 — Sigrig Dickmanns mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Sigrig Dickmanns (ved Rechstanwalt H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 5. februar 2020 forkastet appellen og bestemt, at Sigrig Dickmanns bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 4. september 2019 — BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-656/19)

(2020/C 95/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats praksis, hvorefter begrebet »personlig bagage«, som er fastlagt som en begrebsmæssig bestanddel af levering af varer til udenlandske rejsende, som er fritaget for merværdiafgift, sidestilles med begrebet personlige ejendele, som anvendes i Konventionen om toldlettelser for turisttrafik, undertegnet i New York den 4. juni 1954 og tillægsprotokollen hertil, og med begrebet »bagage« som defineret i artikel 1, nr. 5), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, forenelig med artikel 147 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«)?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, hvordan skal begrebet »personlig bagage« i momsdirektivets artikel 147 da defineres i betragtning af, at dette direktiv ikke definerer det? Er den nationale praksis, hvorefter en medlemsstats afgiftsmyndigheder udelukkende tager »den almindelige betydning af ordene« i betragtning, forenelig med EU-rettens bestemmelser?
- 3) Skal momsdirektivets artikel 146 og 147 fortolkes således, at det, når en afgiftspligtig person ikke har ret til fritagelse for levering af varer til udenlandske rejsende i henhold til dette direktivs artikel 147, skal undersøges, om fritagelsen for levering af varer med henblik på udførsel i henhold til samme direktivs artikel 146 eventuelt finder anvendelse, selv når de toldformaliteter, der er fastlagt i EU-toldkodeksen og i den delegerede retsakt, ikke er blevet udført?
- 4) Hvis det foregående præjudicielle spørgsmål besvares således, at transaktionen, når fritagelsen for udenlandske rejsende ikke finder anvendelse, kan være omfattet af en momsfrigivelse i forbindelse med udførsel, kan en juridisk transaktion da kvalificeres som en momsfrigivet levering af varer med henblik på udførsel i modstrid med den hensigt, som kunden udtrykkeligt gav udtryk for, da denne afgav sin bestilling?
- 5) Såfremt det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden afviser at tilbagebetale en afgift, der fejlagtigt er blevet angivet og betalt for levering af varer til udenlandske rejsende, uden at kvalificere disse transaktioner som levering af varer med henblik på udførsel og uden at foretage den nødvendige korrektion, selv om det er ubestrideligt, at varerne forlod Ungarn som rejsendes bagage, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor udstederen af fakturaerne ved leveringen af varerne vidste, at disse varer var blevet købt med henblik på videresalg, men at den udenlandske køber ikke desto mindre ønskede at føre dem ud af området under ordningen for udenlandske rejsende, og udstederen af fakturaerne dermed handlede i ond tro, idet den pågældende udleverede formularen til ansøgning om tilbagebetaling af den for denne ordning fastsatte afgift og tilbagebetalte den opkrævede afgift i overensstemmelse med en fritagelse for udenlandske rejsende, forenelig med momsdirektivets artikel 146 og 147 og med det EU-retlige princip om afgiftsneutralitet og det EU-retlige proportionalitetsprincip?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 27. september 2019 — Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-717/19)

(2020/C 95/10)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága